

องค์การปฏิบัติงานอย่างมีผลของคณะทำงานว่าด้วยความร่วมมือด้านอุตสาหกรรม

คณะทำงานว่าด้วยความร่วมมือทางด้านอุตสาหกรรมนั้น เป็นคณะทำงานคณะหนึ่ง ในอาเซียน-ซีซีโอ ดังที่โคกลาวไว้มากแล้ว ใน บทที่ 2 และ ในบทนี้จะเป็นการศึกษาดัง องค์การปฏิบัติงานของคณะทำงานโดยเฉพาะ เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง ต่อกิจกรรมทางด้านอุตสาหกรรม ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของอาเซียน-ซีซีโอ อีกลำดับหนึ่ง สำหรับเนื้อหาของการศึกษา จะได้ศึกษาดังโครงสร้างทางด้านบริหาร ดังที่ได้กำหนดไว้ ตามแผนภูมิ ประกอบกับแนวทางปฏิบัติจริง และขั้นตอนการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพื่อจะศึกษา เปรียบเทียบว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่ และเป็นการส่งเสริมให้เกิดประโยชน์ในการ ปฏิบัติ หรือเป็นการบั่นทอนความสัมพันธ์ขององค์การหรือไม่ อย่างไร นอกจากนั้นยังจะได้ศึกษาดังองค์ประกอบในด้านสมาชิก โดยจะศึกษาดังขอบเขตของการจัดกลุ่มสมาชิก เพื่อที่จะวิเคราะห์ว่ามีความเข้าช้อนกับคณะทำงานด้านอื่น ๆ หรือไม่ การศึกษานี้จะรวมถึง กลุ่มสหพันธ์อุตสาหกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นสมาชิกของคณะทำงานฯ เพื่อประโยชน์ในการ วิเคราะห์ว่า ช่วยส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมทางด้านอุตสาหกรรมของภูมิภาคหรือไม่

หลังจากที่ได้มีการร่วมมือและประสานงานกันระหว่างภาคเอกชน และ ภาคเอกชน กับรัฐบาลแล้ว ได้ก่อให้เกิดผลตามเขาคือ การจัดตั้งองค์กรของ อาเซียน-ซีซีโอ ตลอดจน คณะทำงานต่าง ๆ ขึ้น และในจำนวนคณะทำงานที่จัดตั้งขึ้นเหล่านั้น คณะทำงานว่าด้วยความร่วมมือด้านอุตสาหกรรม (WGIC) เป็นคณะแรกที่สามารถทำให้ความร่วมมือ ในด้านอุตสาหกรรมของภูมิภาคเกิดขึ้นได้อย่างมากมาย ทั้งนี้โดยในรูปของสมาชิก ซึ่งได้แก่ สหพันธ์อุตสาหกรรมต่าง ๆ รวมถึงผลงานอันเป็นกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ ด้วย ฉะนั้น องค์การการปฏิบัติงานของคณะทำงานดังกล่าวจึงอยู่ในข่ายของความสนใจศึกษา เช่นกัน กล่าวคือ (ศึกษาประกอบแผนภูมิ 4 และ 5)

องค์กรของสำนักประธาน (ศึกษาประกอบกับหมายเลข 1,2,3,4 ในแผนภูมิที่ 5) องค์กรของสำนักประธาน และ รองประธานนั้น นับได้ว่าเป็นองค์กรที่สำคัญในการก่อให้เกิดกิจกรรมต่าง ๆ โดยตรง ทั้งนี้เพราะบุคคลที่จะมาดำรงตำแหน่งของคณะทำงานนั้น

จะเป็นผู้ที่มาจากผู้นำทางบ้านธุรกิจ ดังนั้นเมื่อเข้ามาอยู่ในตำแหน่งประธานก็จะมีหน้าที่
ติดต่อกับชมรมธุรกิจต่าง ๆ เพื่อให้มีการเสนอโครงการอุตสาหกรรมในอาเซียนอีกด้วย
นอกจากนั้นยังจะต้องทำหน้าที่เป็นตัวจักรสำคัญในการควบคุมการประชุมอีกด้วย ในการ
ประชุมดังกล่าวจะจัดขึ้นปีละ 2 ครั้ง พร้อมกับการประชุมสภาของอาเซียน-ซีซีไอ
ต่างกันแต่เพียงการประชุมของคณะกรรมการจะถูกจัดขึ้นก่อนการประชุมสภาอาเซียน-ซีซีไอ 2 วัน¹

หลังจากสมาคมอาเซียนประกอบไปด้วยสมาชิกทั้ง 6 ประเทศ ดังนั้นเพื่อเป็นการ
เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และ เพื่อเป็นการปฏิบัติต่อกันอย่างเสมอภาค การเข้ามา
สู่ตำแหน่ง ประธาน และ รองประธานนั้น มาจากการแต่งตั้งจากประเทศสมาชิก ของคณะ-
ทำงานนั่นเอง โดยที่จะเริ่มความสำคัญอักษรภาษาอังกฤษ ตัวอย่างเช่น สมาชิกขององค์กร
จากประเทศอินโดนีเซีย จะเป็นประเทศแรกที่ดำรงตำแหน่ง ประธานขององค์กรคณะทำงานฯ
เพราะว่าชื่อประเทศขึ้นต้นด้วยอักษร ไอ (I) ส่วนรองประธานนั้นได้แก่ ประเทศมาเลเซีย
ซึ่งเป็นประเทศที่มีลำดับอักษรถัดมา และ มีวาระการดำรงตำแหน่ง 2 ปี

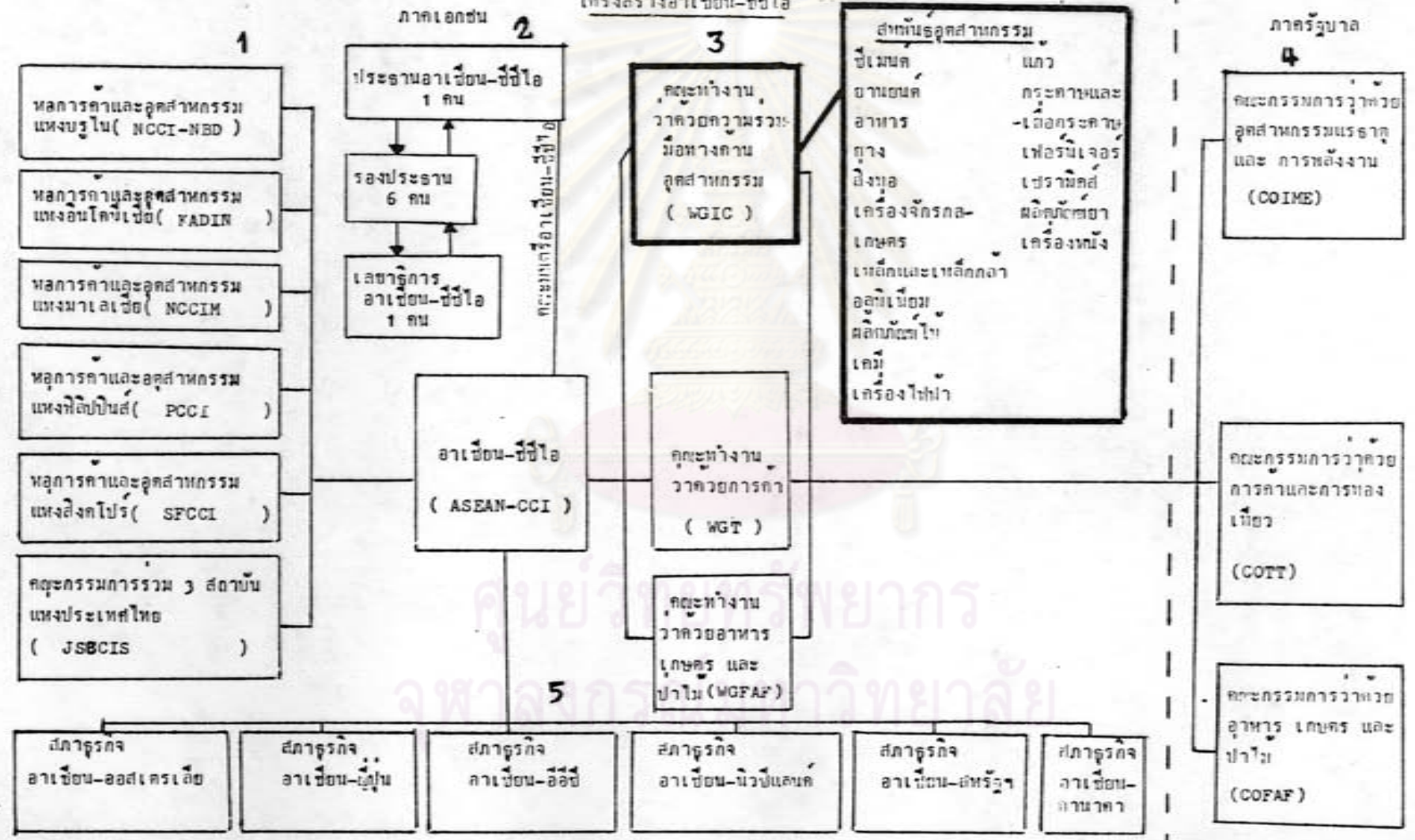
ส่วนในการปฏิบัติจริงนั้น เมื่อสมาชิกผู้ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่ง ประธาน และ
รองประธานเรียบร้อยแล้ว จะต้องทำการคัดเลือกบุคคลที่มาเป็นประธาน และ รองประธาน
สำรอง ทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกันการหยุดชะงักกันของการปฏิบัติงาน หากเกิดกรณีที่ประธาน
และ รองประธานตัวจริงไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ บุคคลสำรองจะเข้ารับหน้าที่อย่างคอบเนื่อง
โดยทันที

สำหรับประธานของคณะกรรมการปัจจุบันคือ ดร.ซุนาร์โต ปราวีโรสุจันโต
(Dr. Sunarto Prawirosujanto) จากประเทศอินโดนีเซีย เริ่มดำรงตำแหน่ง
เมื่อเดือน ธันวาคม 2529 ในการประชุมอาเซียน-ซีซีไอ ที่สิงคโปร์ ทั้งนี้โดยรับหน้าที่มาจาก
คุณชวรัตน์ ชาญวีรกุล ตัวแทนจากประเทศไทย ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานของคณะกรรมการ
ว่าด้วยความร่วมมือด้านอุตสาหกรรม เมื่อปี พ.ศ. 2527 - 2529

¹ Jose Consepion, Jr. Progress Report of the ASEAN-CCI
Special Committee on ASEAN Development, Chairman of the ASEAN-CCI
Special Committee on ASEAN Development Annex 16.

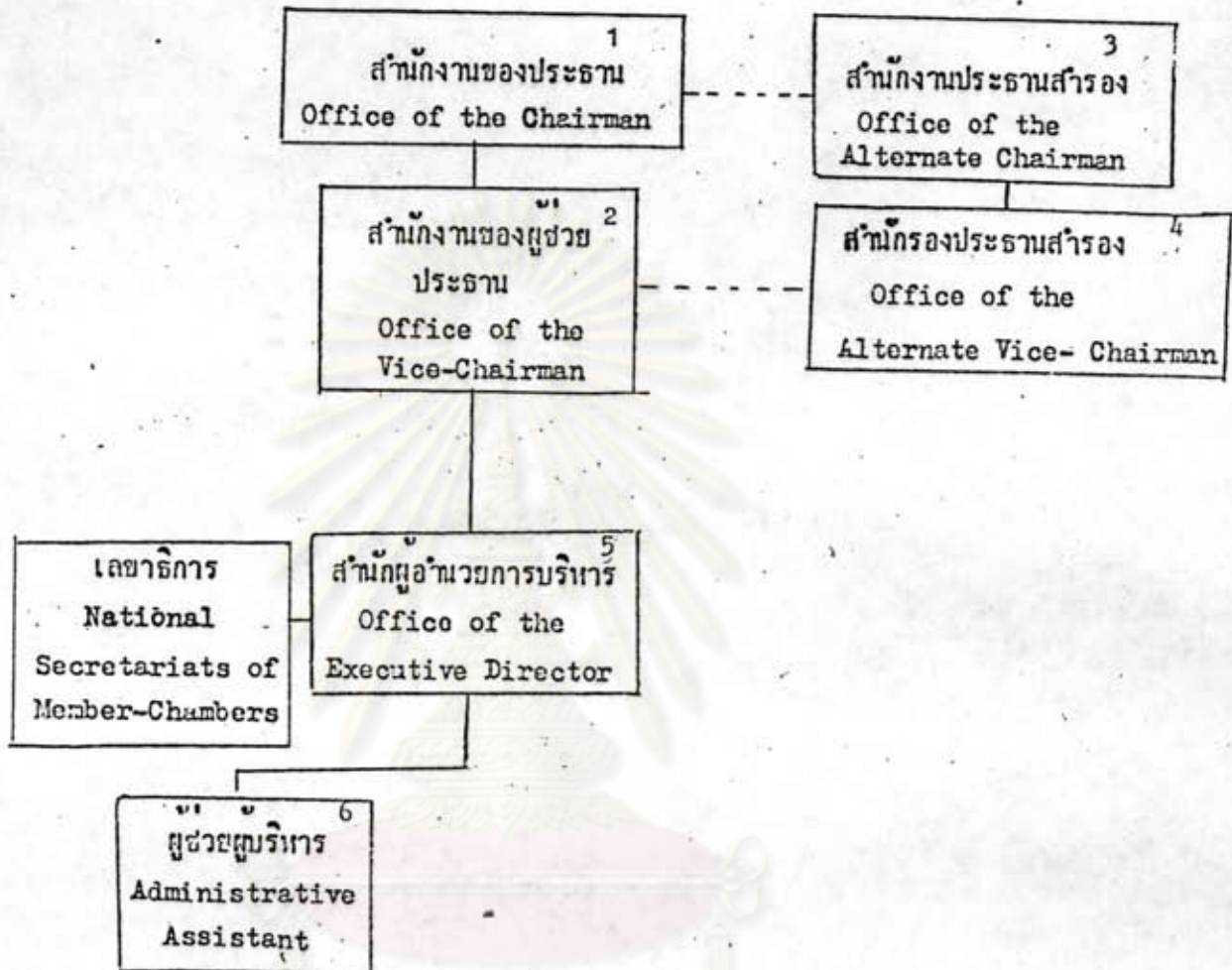
แผนภูมิที่ 3

โครงสร้างอาเซียน-ซีซีไอ

แผนภูมิ 5.
ASEAN - CCI

WORKING GROUP ON INDUSTRIAL COMPLEMENTATION
PROPOSED ORGANIZATION CHART
(FORMATIVE STAGE)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นอกจากองค์กรของประธานและรองประธานแล้ว องค์กรสำนักผู้อำนวยการบริหาร (โปรดดูหมายเลข 5 ในแผนภูมิ 5) ก็นับได้ว่าเป็นองค์กรสำคัญที่ช่วยให้การปฏิบัติงานของคณะทำงานฯ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะทำหน้าที่เสมือนหนึ่งเป็นตัวจักรกลในการประสานงานขององค์กร และ งานด้านบริหารอื่น ๆ

การจัดตั้งคณะกรรมการบริหารขึ้นมา นั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อทำหน้าที่เป็นตัวจักรกลในการประสานงานขององค์กร และ บริหารงาน รวมทั้งประสานงานสมาชิก คณะกรรมการบริหารชุดดังกล่าวนี้มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานหลัก (Routine) ทั้งหมดขององค์กร รวมทั้งทำหน้าที่เป็นหน่วยงานที่ปรึกษา (Advisory Body) เพื่อคอยให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานอื่น ๆ ของคณะทำงานฯ และ สมาชิกของคณะทำงานฯ นอกจากนี้ยังมีหน้าที่คอยติดตามผลเพื่อให้เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของคณะทำงานฯ บรรลุผลอีกด้วย หน่วยงานสำคัญที่มาช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร (หรือ EXCOM) นี้ ได้แก่ สำนักเลขาธิการ ทั้งนี้โดยลักษณะของการร่วมรับผิดชอบนั้นคือ ทั้งคณะกรรมการบริหารและสำนักเลขาธิการ จะทำหน้าที่เป็นตัวที่เลี้ยงที่คอยดูแลและประสานงาน

(Monitor and Coordinator) ในกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ของกลุ่มอุตสาหกรรม รวมทั้งสมาคมอุตสาหกรรม และ สหพันธ์อุตสาหกรรม ที่ก่อตั้งขึ้นมาภายใต้กรอบของคณะทำงานฯ หรือเป็นสมาชิกองค์กรของคณะทำงานฯ นอกจากนี้ คณะกรรมการบริหารและสำนักเลขาธิการ จะเป็นตัวคอยกระตุ้นให้ประเทศสมาชิกต่าง ๆ เห็นความสำคัญของการมีชมรมอุตสาหกรรม ในกรณีประเทศเหล่านี้ยังไม่มี การจัดตั้งชมรมอุตสาหกรรมแห่งชาติ และ ถ้าประเทศเหล่านี้มีการก่อตั้งชมรมอุตสาหกรรมระดับชาติแล้ว ก็จะได้รับ การส่งเสริมให้จัดตั้งชมรมอุตสาหกรรมระดับภูมิภาค และ ส่งเสริมให้ชมรมอุตสาหกรรมแขนงต่าง ๆ เกิดขึ้นต่อไป

หน่วยงานที่สำคัญอีกหน่วยงานหนึ่งคือ (Administrative Assistant) และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ หน่วยงานผู้ช่วยผู้บริหารนี้ ถือได้ว่าเป็นตัวจักรสำคัญอันหนึ่งของคณะทำงานฯ

² Atty Ricardo, p. Guevara. Opening Adress of WGIC Chairman,
12th Plenary Meeting of WGIC, Singapore, June 2nd 1982. p.1.

หน่วยงานที่เป็นหน่วยงานที่จะทำให้งานต่าง ๆ ขององค์กรสามารถดำเนินไปได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้โดยผู้ช่วยค้ำบริหารนี้จะทำหน้าที่คล้ายกับเป็นเลขานุการฝ่ายบริหาร (Executive Secretary) ของคณะกรรมการฯ ทำหน้าที่ในกิจกรรมเกี่ยวกับข่าวสาร และ ประสานสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น ๆ หน่วยงานผู้บริหารนี้ขึ้นตรงต่อผู้อำนวยการบริหาร (Executive Director) องค์ประกอบรวมของหน่วยงานนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ในสำนักงาน และ ผู้ส่งข่าวสาร องค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ทางค้ำบริหารเหล่านี้ ล้วนแล้วแต่เป็นตัวยุติที่ปฏิบัติหน้าที่เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของภูมิภาคทั้งสิ้น

นอกจากโครงสร้างองค์กรค้ำบริหารดังกล่าวแล้ว องค์กรย่อยอื่นอาจจะถือได้ว่า เป็นส่วนประกอบสำคัญอันหนึ่งของคณะกรรมการฯ ได้แก่ สหพันธ์อุตสาหกรรมระดับภูมิภาค (Regional Industry Clubs) องค์กรดังกล่าวที่สามารถเรียกได้ว่าเป็นองค์กรสมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของคณะกรรมการฯ โดยตรง และเป็นหน้าที่โดยตรงของคณะกรรมการฯ ในการที่จะเป็นผู้ส่งเสริม และ สนับสนุนให้มีการจัดตั้งชมรมอุตสาหกรรมระดับภูมิภาคเพิ่มขึ้น

ชมรมอุตสาหกรรมระดับภูมิภาคที่กล่าวถึงนี้ เป็นการรวมกลุ่มของชมรมอุตสาหกรรมระดับชาติ ซึ่งมีลักษณะของอุตสาหกรรมเดียวกัน และ มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอยู่ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกความร่วมมือทางค้ำอุตสาหกรรมภูมิกษณนั้นเอง แล่อย่างไรก็ตามตั้งแต่แรกเริ่มของการจัดตั้งนั้น คณะกรรมการฯ ที่สมาชิกซึ่งเป็นชมรมอุตสาหกรรมเพียงไม่กี่ชมรม และต่อมาจำนวนสมาชิกได้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนปัจจุบันนี้มีด้วยกันทั้งหมดถึง 17 ชมรมด้วยกัน (โปรดศึกษาประกอบตารางที่ 2) และมีกลุ่มอุตสาหกรรมที่รอการอนุมัติให้เข้าร่วมเป็นชมรมอุตสาหกรรมระดับภูมิภาคอีกถึง 3 ชมรมด้วยกัน (ดูตารางสถิติประกอบ) สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะบรรดากลุ่มอุตสาหกรรมต่าง ๆ ได้เล็งเห็นถึงประโยชน์ของการเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรคณะกรรมการฯ ทั้งนี้ทั้งนั้นอาจจะสืบเนื่องมาจากผลประโยชน์ทางค้ำความสะดวกในการติดต่อธุรกิจ เพราะคณะกรรมการฯ นี้การติดต่อกับชมรมอุตสาหกรรมภาคธุรกิจอื่น ๆ ตลอดจนถึง ภาคเอกชนอยู่ตลอดเวลา หรือ ผลประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมของภณนั้นเอง ชมรมต่าง ๆ ที่เป็นสมาชิกของคณะกรรมการฯ คือ

1. สหพันธ์เครื่องจักรกลการเกษตร (ASEAN Agricultural Machinery Federation) สหพันธ์เครื่องจักรกลการเกษตร ได้จัดการประชุมกันขึ้นครั้งแรกที่ มนิลา

ตารางที่ 2

ตารางแสดงผลิตภัณฑ์ของสมาพันธ์ที่เข้าเป็นสมาชิกหน่วยงานฯ ตามที่ น.ศ.

ปี พ.ศ.	ชื่อสหพันธ์	รวมจำนวน
2519	1. สหพันธ์ยานยนต์ (ASEAN Automotive Federation) 2. สหพันธ์อุตสาหกรรมกระดาษและเยื่อกระดาษ (ASEAN Pulp and Paper Industry Club)	2
2520	1. สหพันธ์อุตสาหกรรมเคมีแห่งอาเซียน (ASEAN Chemical Industries Club) 2. สหพันธ์อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าอาเซียน (ASEAN Federation of Electric, Electronic and Allied - 3. สหพันธ์อุตสาหกรรมแก้วแห่งอาเซียน (ASEAN Federation of Glass Manufacturerers) 4. สหพันธ์อุตสาหกรรมยางพาราแห่งอาเซียน (Rubber Industrial Association of Southeast Asian Nation)	4
2521	1. สหพันธ์อุตสาหกรรมอลูมิเนียม (ASEAN Aluminum Industry Club) 2. สหพันธ์เครื่องจักรกลเกษตร (ASEAN Agricultural Machinery Federation) 3. สหพันธ์อุตสาหกรรมซีเมนต์ (ASEAN Federation of Cement Manufacturerers) 4. สหพันธ์อุตสาหกรรมอาหารแห่งอาเซียน (ASEAN Federation of Food Processing Industries) 5. สหพันธ์อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์แห่งอาเซียน (ASEAN Federation of Furniture Manufacturerers) 6. สหพันธ์อุตสาหกรรมสิ่งทอแห่งอาเซียน (ASEAN Federation of Fextile Industry) 7. สหพันธ์เหล็กและเหล็กกล้าแห่งอาเซียน (ASEAN Iron and Steel Fedation)	7
2522	1. สหพันธ์อุตสาหกรรมเซรามิกแห่งอาเซียน (Ceramics Industry Club of ASEAN)	1
2523	-----	-
2524	1. สหพันธ์อุตสาหกรรมยาแห่งอาเซียน (ASEAN Phamaceutical Industry Club) 2. สหพันธ์ผลิตภัณฑ์ยางพาราแห่งอาเซียน (ASEAN Panel Products Federations)	2
2525	1. สหพันธ์อุตสาหกรรมพลาสติกแห่งอาเซียน (ASEAN Federation of Flastic Industry)	1
		17
ปัจจุบัน	ชื่อ 3. สหพันธ์ ออู่ในระหว่างการจัดตั้ง 1. สหพันธ์อุตสาหกรรมเครื่องจักรกลแห่งอาเซียน (ASEAN Industrial Machinery Industry) 2. สหพันธ์อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังแห่งอาเซียน (ASEAN Leather-Basid Products Industry Club) 3. สหพันธ์อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์สิ่งพิมพ์ (ASEAN Printing and Publishing Products Club)	3

ในเดือน กรกฎาคม 2520 โดยมีสมาชิกของสหพันธ์คือ สมาคมเครื่องจักรกลการเกษตร จากอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และ ประเทศไทย แต่สหพันธ์นี้ได้รับการนับเข้าเป็น ชมรมอุตสาหกรรมระดับภูมิภาค และเป็นสมาชิกของอาเซียน-ซีซีไอ อย่างเป็นทางการ ในเดือน พฤศจิกายน 2521 ถึงแม้ว่าสหพันธ์ดังกล่าวนี้ เกิดขึ้นค่อนข้างจะล่าช้า เมื่อเทียบกับสหพันธ์อุตสาหกรรมอื่น ๆ ก็ตาม แต่เนื่องจากสมาชิกภายในสหพันธ์มีการประชุมพบปะ เพื่อแลกเปลี่ยนทัศนะ และ ประสบการณ์ระหว่างกันอยู่เสมอ ดังนั้น จึงทำให้พัฒนาการของ สหพันธ์เป็น ไปค่อนข้างจะรวดเร็ว ประกอบกับผลิตภัณฑ์ของสหพันธ์นั้นสอดคล้องเป็นอย่างดี กับความต้องการของประชากรในภูมิภาค ซึ่งมีอาชีพส่วนใหญ่คือการเกษตรกรรม ดังนั้นจึงทำให้ พัฒนาการขององค์กรเป็น ไปอย่างรวดเร็วดังกล่าว

2. ชมรมอุตสาหกรรมอลูมิเนียมแห่งอาเซียน (ASEAN Aluminium Industry Club) ชมรมอุตสาหกรรมอลูมิเนียมแห่งอาเซียน เป็นชมรมที่พัฒนามาจากชมรมอุตสาหกรรมแรกที่ไม่ใช่เหล็กเจือปนแห่งอาเซียน (The ASEAN Non-Ferrous Metal Industry Club) ชมรมอุตสาหกรรมนี้ ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของอาเซียน-ซีซีไอ ภายใต้การดูแล ของคณะกรรมการว่าด้วยความร่วมมือทางด้านอุตสาหกรรม เมื่อเดือน พฤศจิกายน 2521 ต่อมาชื่อของชมรมนี้ ได้ถูกปรับปรุงใหม่ให้ตรงกับขอบข่ายของงานที่รับผิดชอบอยู่ ด้วยเหตุนี้ จากชื่อที่ประกอบด้วยคำว่า " ไม้มเหล็กเจือปน " จึงถูกเปลี่ยนมาเป็นคำว่า "อลูมิเนียม" แทน แม้ว่าชมรมอุตสาหกรรมนี้จะเปลี่ยนชื่อให้สั้นลงมากกว่าเดิม แต่ผลงานของชมรมนั้นกลับได้มีการพัฒนาใหม่มากขึ้นอย่างมากมาย เช่น การจัดให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านเทคโนโลยีในการ ผลิตอลูมิเนียมระหว่างประเทศสมาชิก การส่งเสริมความร่วมมือในการปรับปรุงมาตรฐาน การผลิตอลูมิเนียมของภูมิภาค เป็นต้น

3. สหพันธ์ยานยนต์แห่งอาเซียน (ASEAN Automotive Federation:AAF) สหพันธ์ยานยนต์แห่งอาเซียนนี้ นับได้ว่าเป็นชมรมอุตสาหกรรมระดับภูมิภาคชมรมแรก ที่ได้ รับการก่อตั้งขึ้นโดยถูกต้อง คือในการประชุมของคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ 23-24 มิถุนายน 2519³ นอกจากนี้จะเป็นชมรมแรกที่ถูกก่อตั้งขึ้นภายใต้คณะกรรมการว่าด้วย "การรวมกลุ่มผลิต"

³ ประธานคนปัจจุบันคือ นาย กวี วสุวัตร ตัวแทนจากประเทศไทย (1987-1988)

(Package) ในอุตสาหกรรมการแปงผลผลิต (Industrial Complementation) โดยที่ในการประชุมคณะมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน ครั้งที่ 10 ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2523⁴ ที่ประชุมได้อนุมัติโครงการแปงผลผลิตเป็นโครงการแรก ได้แก่ โครงการแปงผลผลิตจากอุตสาหกรรมที่มีอยู่แล้ว (Existing Product) นอกจากนั้น สหพันธ์รถยนต์แห่งอาเซียน ยังได้นำเสนอโครงการแปงผลผลิตชุดที่ 2 อีกด้วย แต่เนื่องจากโครงการแปงผลผลิตชุดที่ 2 ไม่มีความก้าวหน้า ดังนั้นทางคณะกรรมการจึงได้หันไปส่งเสริมให้โครงการชุดที่ 2 เป็นความร่วมมือแบบยี่ห้อต่อยี่ห้อ (brand-to-brand)⁵ แทนการพัฒนาเป็นโครงการแปงผลผลิตดังกล่าว

4. สหพันธ์อุตสาหกรรมเคมีแห่งอาเซียน (ASEAN Chemical Industries Clubs: ACIC) สหพันธ์อุตสาหกรรมเคมีแห่งอาเซียนนี้ ได้รับการก่อตั้งขึ้น เมื่อเดือน เมษายน 2520⁶ ที่กรุงมะนิลา โดยมีวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งคือ เพื่อให้จะให้สหพันธ์นี้เป็นเครื่องมือช่วยให้เกิดการขยายความร่วมมือของธุรกิจทางด้านนี้ เพื่อยกระดับเศรษฐกิจของประชาชนในภูมิภาค และยังมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาวิธีการผลิตเคมีภัณฑ์ให้ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นอีกด้วย

ภายหลังจากที่ได้มีการก่อตั้งชมรมระดับภูมิภาคขึ้นแล้ว คณะผู้ก่อตั้งก็ได้มาประชุมกัน อย่างสม่ำเสมอ โดยใช้กฎเกณฑ์การลงมติ คือ มติเอกฉันท์ ในการลงคะแนนเสียง เป็น 5 เสียง มติต่าง ๆ จะผ่านออกมาได้จะต้องได้รับคะแนนเสียงเห็นชอบด้วย 5 เสียง หรือ คะแนนเสียงเห็นชอบด้วย 3 เสียง และ อีก 2 เสียง ไม่ยับยั้ง⁷

⁴Datuk Aodullah Binsahat, Report of RIC (AAF) Chairman, ASEAN Automotive Federation, 12th Plenary Meeting of the WGIC, Singapore, 1982.

⁵ไปรลดูรายละเอียดเพิ่มเติมในบทต่อไป

⁶Tan Sri Datuk Hamzeh Sendut, Progress Report of the ASEAN Chemical Industry Club, Annex 9.4 Kaular Lumpur, Malaysia, June 19, 1980, p.2.

⁷Tan Sri Datuk Hamzeh Sendut, Progress Report of the ASEAN Chemical Industry Club to the WGIC, WGIC 9th Plenary Meeting, Jakarta, Indonesia, December 8-9, 1980.

นอกจากสิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น สหพันธ์อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ ยังมีกลุ่มอุตสาหกรรมเคมีกลุ่มย่อย ๆ ดังกล่าว ได้แก่ กลุ่มเคมีพื้นฐาน และ ระดับกลาง (Basic Chemical and Intermediates) กลุ่มพลาสติกและยางสังเคราะห์ (Plastic and Synthetic Rubber) กลุ่มไฟเบอร์ซิงเกิล (Man-Made Fibers) กลุ่มอุตสาหกรรมสี กลุ่มน้ำยาเคลือบเงาและน้ำหมึก (Vanishes and Ink) กลุ่มอุตสาหกรรมเคมีเกษตร (Agriculture Chemical) กลุ่มแก๊สพิษ กลุ่มอุตสาหกรรมแก๊ส (Industrial Gas) เป็นต้น

อนึ่ง สหพันธ์อุตสาหกรรมเคมี ยังได้พยายามที่จะหาทางแก้ไขปัญหาเรื่องอุปสรรคทางการค้าของผลิตภัณฑ์เคมีภายในภูมิภาค อุปสรรคดังกล่าวส่วนใหญ่ได้แก่ ปัญหาเรื่องมูลค่าของการขนส่งที่มีราคาสูงมาก (Intra ASEAN Shipping Costs) ซึ่งเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อการค้าระหว่างประเทศภายในภูมิภาคโดยตรงนั่นเอง

5. สหพันธ์ผลิตซีเมนต์อาเซียน (ASEAN Federation of Cement Manufacturerers) สหพันธ์ผลิตซีเมนต์อาเซียนนี้ถือได้ว่าเป็นองค์กรสำคัญที่ก่อให้เกิดสถาบันซีเมนต์แห่งอาเซียนขึ้น (ASEAN Cement Institute) สหพันธ์ซีเมนต์ดังกล่าวนี้มีการปฏิบัติงานทางด้านการศึกษาวิจัย แลกเปลี่ยนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการผลิตซีเมนต์ นอกจากนี้สหพันธ์ฯ ยังมีส่วนก่อให้เกิดข้อตกลงทางด้านสิทธิพิเศษทางภาษี และ ทางการค้า โดยที่มีรายการที่ได้รับสิทธิดังกล่าวจำนวน 5 รายการด้วยกันคือ⁸

1. สิทธิพิเศษสำหรับปูนซีเมนต์อย่างดี (Portland Cement)
2. สิทธิพิเศษสำหรับ ออยเวล ซีเมนต์ (Oilwell Cement)
3. สิทธิพิเศษสำหรับซีเมนต์ พอสโซลานิก (Pozzolamic Cement)
4. สิทธิพิเศษสำหรับซีเมนต์ประติษฏ์เป็นก้อน (Cement Clinker)
5. สิทธิพิเศษสำหรับซีเมนต์ซีโล (Slag Cement)

⁸ Sotien Ardjauggi, Progress Report of the ASEAN Federation of Cement Manufactureres, 9 WGIC, / Doc.4.3 p.12.

6. สหพันธ์อุตสาหกรรมเครื่องไฟฟ้า เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ และ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
แห่งอาเซียน (ASEAN Federation of Electric, Electronic and Allied Industry)
 สหพันธ์อุตสาหกรรมเครื่องไฟฟ้า นี้ได้รับการก่อตั้งเมื่อ เดือนกรกฎาคม 2520 ณ กรุงเทพมหานคร ประเทศฟิลิปปินส์ โดยกลุ่มผู้ริเริ่มชักชวน (Convenors) ให้ออกตั้งได้แก่ ตัวแทนจาก ประเทศสิงคโปร์ และ มาเลเซีย ในขณะที่อาเซียนได้มีการสนับสนุนให้สมาชิกจัดทำโครงการ แบ่งผลิตเพื่อนำเสนอ เพื่อพัฒนาเป็นโครงการระดับภูมิภาคนี้ สหพันธ์อุตสาหกรรมเครื่องไฟฟ้า ก็ได้สนองรับนโยบายดังกล่าว โดยการจัดตั้งกลุ่มทำงานกลุ่มย่อย (Sub Group) ขึ้นมา ทำการหาช่องทางสนับสนุนผลิตภัณฑ์บางชนิดของกลุ่ม ให้สามารถนำไปรวมในแผนงานโครงการ แบ่งผลิตนั้น ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวได้แก่ แอมป์เตอร์ โคมไฟ (Electrical Lamps) เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน (Home Appliance) เเบ็ด และขดลวด (Cables and Wires) เครื่องมือทางด้านคมนาคม (Telecommunications Equipment) เป็นต้น แต่โครงการ ดังกล่าวก็ไม่ได้ถูกพัฒนาขึ้นเป็นโครงการแบ่งผลิตแต่อย่างใด ทั้งนี้เนื่องจากสภาวะซบเซาของ โครงการชุดที่ 1 (The First Package) ของสหพันธ์อย่างย่นต์ นั้นเอง

แม้ว่าจะมีปัญหาในด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เป็นโครงการแบ่งผลิตไม่ได้ก็ตาม สหพันธ์ ก็มีได้หยุดส่งแผนงานการพัฒนาตัวเองแต่อย่างใด ดังจะเห็นได้จากการพยายามที่จะนำเอา เทคโนโลยีของคอมพิวเตอร์เข้ามาปรับใช้ร่วมกับแนวทางของอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ รวมทั้งการ ที่จะพยายามชักชวนในกลุ่มนักลงทุน ได้แจ้งแก่ประโยชน์ในการลงทุนของธุรกิจด้านนี้ ทั้งนี้เพื่อ ให้สอดคล้องกับเป้าหมาย ของการ พัฒนาเศรษฐกิจของภูมิภาค ฉะนั้น สหพันธ์จึงได้จัดแสดง นิทรรศการและจัดสัมมนาในเรื่องของโอกาสการลงทุนในอาเซียนขึ้น นิทรรศการดังกล่าวได้ มีการจัดขึ้นเมื่อเดือนตุลาคม 2529 ที่ผ่านมานี้เอง

7. สหพันธ์อุตสาหกรรมผลิตอาหารของอาเซียน (ASEAN Federation of Food Processing Industries : AFFPI) สหพันธ์อุตสาหกรรมผลิตอาหารของอาเซียน นี้ จัดว่าเป็นสหพันธ์ขนาดใหญ่ ทั้งนี้เนื่องจากประกอบด้วยกลุ่มสมาชิกเป็นจำนวนมาก โดยแบ่ง เป็นกลุ่มย่อย ๆ ได้ถึง 12 กลุ่ม⁹ ได้แก่

⁹Dr.prakorn Adulphan, op. cit., p.144.

1. กลุ่มย่อยทางด้านสิ่งมีชีวิตและสัตว์ปีก (Live Stock and Poultry)
2. กลุ่มย่อยทางด้านผลิตภัณฑ์อาหารนม (Dairy Products)
3. กลุ่มย่อยทางด้านผักและผลไม้ (Fruit and Vegetables)
4. กลุ่มย่อยทางด้านปลาและอาหารทะเลอื่น ๆ (Fish and Other Seafood)
5. กลุ่มย่อยทางด้านธัญพืช กี๋สหัว และข้าว (Grains, Cereals and Rice)
6. กลุ่มย่อยทางด้านผลิตภัณฑ์เบเกอรี่ (Bakery Products)
7. กลุ่มย่อยทางด้านน้ำตาล และผลิตภัณฑ์ที่มีน้ำตาลเป็นส่วนประกอบ (Sugar and Sugar - based Products)
8. กลุ่มย่อยทางด้านผลิตภัณฑ์น้ำมัน ไขมัน และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง (Oils, Fats and Related Products)
9. กลุ่มย่อยทางด้านผลิตภัณฑ์เครื่องปรุง และเครื่องปรุงรสต่าง ๆ (Spices Seasoning, Condiments, Sauces and Flavorings)
10. กลุ่มย่อยทางด้านผลิตภัณฑ์ กาแฟ โกโก้ (Coffee, Tea, Cocoa Products)
11. กลุ่มย่อยทางด้านผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มที่มี และไม่มีแอลกอฮอล์ (Alcoholic and Non - Alcoholic)
12. กลุ่มย่อยทางด้านอุตสาหกรรมผลิตอาหารอื่น ๆ

ในการประชุมระดับสมาชิกครั้งที่ 2 ของอาเซียน-ซีซีโอ สหพันธ์ผู้นำเสนอโครงการต่าง ๆ คอที่ประชุม และในคราวเดียวกันนั้นเองที่ประชุมของอาเซียน-ซีซีโอ ก็ได้อนุมัติแผนงานโครงการต่าง ๆ ดังกล่าว เนื่องจากทว่าเป็นโครงการที่มีจุดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจระดับภูมิภาค แผนงานโครงการดังกล่าวคือ

1. ให้มีการจัดตั้งระบบการสำรองข้าวและอาหาร ไว้อย่างเพียงพอในภูมิภาค
2. ให้มีการจัดตั้งขุ่กลาง โคตั้ง เพื่ออำนวยความสะดวกเก็บดังกล่าวในข้อ 1
3. ให้มีการจัดร่างข้อตกลงว่าด้วยตลาดรวมเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์น้ำมันบริโภค
4. จัดการให้มีการแลกเปลี่ยนสินค้าทางด้านเกษตรระหว่างกัน
5. ก่อตั้งโครงการผลิตปลากระป๋องร่วมกัน รวมทั้งพัฒนาโครงการเนื้อกระป๋อง เพื่อให้เป็นโครงการลงทุนร่วมต่อไป
6. จัดให้มีการแลกเปลี่ยนสินค้าทางการเกษตรระหว่างกัน รวมถึงจัดการปรับปรุง

การปลูกพืชจำพวกเครื่องเทศชนิดต่าง ๆ ในภูมิภาค

7. ให้ออกคำสั่งโรงงานยีสต์แห่ง เพื่ออุตสาหกรรมเบเกอรี่ของภูมิภาค

นอกจากนั้นทางสหพันธ์ยังมีหน้าที่ทางด้านการจัดเตรียมและปรับปรุงของรายการผลิตภัณฑ์อาหาร วัตถุดิบ และสิ่งประกอบอื่น ๆ ที่จะใช้ในการป้อนโรงงาน จัดทำแผนงานการประชุมระหว่างตัวแทน จากอุตสาหกรรมผลิตอาหาร และตัวแทนจากสมาคมผู้ผลิตภาชนะบรรจุ รวมทั้งจัดทำเอกสารเผยแพร่เกี่ยวกับโครงการต่าง ๆ ของกลุ่มย่อย ทั้ง 12 กลุ่ม ที่กล่าวมาแล้ว

8. สหพันธ์ผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์แห่งอาเซียน (ASEAN Federation of Furniture Manufacturers : AFFMA) สหพันธ์ผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์แห่งอาเซียนนี้ ได้รับการก่อตั้งขึ้นมาเมื่อเดือน พฤศจิกายน 2521 สหพันธ์ดังกล่าวประกอบด้วยสมาชิกจากสมาคมผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์แห่งอาเซียน ถึง 5 ประเทศ สหพันธ์นี้ก่อตั้งขึ้นโดยมีเป้าหมายหลักเพื่อที่จะเป็นองค์การที่จะช่วยส่งเสริมความร่วมมือ และประสานงานระหว่างผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ รวมทั้งเครื่องใช้เครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้อะเซียน และเพื่อให้สอดคล้องต่อเป้าหมายหลักดังกล่าวนี้ สหพันธ์ผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ก็ได้จัดให้มีการแสดงสินค้าที่เรียกว่า เฟอร์นิเจอร์แฟร์ เพื่อที่จะแสดงให้เห็นแก่ประชาชนโลกมีความรู้ถึงศักยภาพในการผลิต รวมถึงตลอดถึงสมรรถภาพของผลงานด้านเฟอร์นิเจอร์ด้วย งานแสดงเฟอร์นิเจอร์นี้ได้ถูกจัดขึ้นเป็นครั้งแรก ณ กรุงมนิลา ในเดือนตุลาคม 2525 และได้หมุนเวียนเปลี่ยนไปจัดยังประเทศสมาชิกต่าง ๆ ตามลำดับตัวอักษรภาษาอังกฤษที่นำหน้าชื่อประเทศ ดังนั้น งานแสดงสินค้าครั้งที่ 2 จึงถูกจัดขึ้นที่ประเทศสิงคโปร์

นั่นเอง

9. สหพันธ์ผู้ผลิตแก้วแห่งอาเซียน (ASEAN Federation of Glass Manufacturers : AFGM) สหพันธ์ผู้ผลิตแก้วแห่งอาเซียนนี้ ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2520 ณ กรุงมนิลา ฟิลิปปินส์ และนับได้ว่าเป็นชมรมที่ค่อนข้างจะเติบโตอย่างรวดเร็วชมรมหนึ่ง ทั้งนี้เนื่องจากสหพันธ์ได้จัดตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อทำหน้าที่จัดการปรับปรุงแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นของสหพันธ์ คณะทำงานย่อยทั้ง 3 ได้แก่ คณะทำงานด้านภาชนะบรรจุที่ทำด้วยแก้วและผลิตภัณฑ์กระจก (The Working Group on Glass Containers and Glassware) คณะทำงานด้านกระจกแบน (The Working on Flat Glass) และคณะทำงานด้านกระจกเหลวกระจกหนา และผลิตภัณฑ์กระจกอื่น ๆ (The Working Group on liquid Glass,

Fibre Glass and other Glass Products) คณะทำงานทั้ง 3 นี้ นอกจากจะทำหน้าที่จัดการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอันเกี่ยวกับงานในขอบข่ายการรับผิดชอบของคนแล้ว ยังได้ช่วยประสานของสหพันธ์ธนาคารข้อมูล (Data Bank) โดยการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของกระจกและแก้วจากประเทศสมาชิกอีกด้วย

อนึ่ง กิจกรรมของสหพันธ์นี้มีอยู่มากมายหลายประการด้วยกันคือการเจรจาเรื่องการค้าและสิทธิทางด้านการค้าภายในกลุ่มสมาชิก ส่งเสริมการส่งออก และกลวิธีในการส่งออก รวมทั้งการร่วมมือกันเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีในด้านนี้ของภูมิภาคไปในขณะเดียวกันด้วย

10. สหพันธ์อุตสาหกรรมสิ่งทอของอาเซียน (ASEAN Federation of Textile Industry : AFTEX) สหพันธ์อุตสาหกรรมสิ่งทอแห่งอาเซียนนี้ได้รับการก่อตั้งขึ้นในเดือนตุลาคม 2521 และในคราวเดียวกันนี้ก็จัดให้มีการประชุมระดับสภาขึ้นเป็นครั้งแรก ต่อมาในการประชุมระดับสภาครั้งที่ 2 ของสหพันธ์ ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงจาร์กาตา เมื่อวันที่ 25-27 กุมภาพันธ์ 2522 ที่ประชุมได้มีมติเป็นเอกฉันท์ ให้จัดตั้งคณะกรรมการบริหารของสหพันธ์ขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบงานของสหพันธ์โดยตรง หน่วยงานดังกล่าวได้แบ่งแยกออกเป็นตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้ คือ

- ตำแหน่งเลขาธิการของสหพันธ์ ผู้ที่ดำรงตำแหน่งดังกล่าวนี้ได้แก่ ตัวแทนจากประเทศสิงคโปร์
- ตำแหน่งคณะกรรมการประจำ ด้านเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ผู้ที่ดำรงตำแหน่งดังกล่าวนี้ ได้แก่ตัวแทนจาก ประเทศมาเลเซีย
- ตำแหน่งคณะกรรมการประจำด้านการส่งเสริมการค้า ผู้ดำรงตำแหน่งนี้ ได้แก่ ตัวแทนจากประเทศฟิลิปปินส์
- ตำแหน่งคณะกรรมการส่งเสริมความร่วมมือในอุตสาหกรรมด้านสิ่งทอ ผู้ดำรงตำแหน่งได้แก่ ตัวแทนจากประเทศไทย
- ตำแหน่งคณะกรรมการประสานงานกับคณะทำงานฯ (WGIC) และคณะกรรมการฝ่ายของสหพันธ์ ผู้ดำรงตำแหน่งได้แก่ ตัวแทนจากประเทศอินโดนีเซีย

ในปัจจุบันนี้ สหพันธ์สิ่งทอดังกล่าว กำลังมีบทบาทอย่างสูงในการเจรจาการค้าระหว่างกลุ่มอาเซียน และสำหรับ ซึ่งในขณะนี้ประเทศผู้ผลิตสิ่งทอในภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน

ประเทศไทยกำลังมีปัญหา เรื่องการถูกจำกัดโควตาของสินค้าประเภทนี้ ดังนั้น สหพันธ์อุตสาหกรรมสิ่งทอในนามของอาเซียน โคทาหน้าที่จะเจรจาต่อรองอย่างสามารถในขณะนี้

11. สหพันธ์เหล็ก และเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย (ASEAN Iron and Steel Federation : AISIF) สหพันธ์เหล็ก และเหล็กกล้าแห่งอาเซียน ได้รับการก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 2521 ภายหลังจากที่โคก่อตั้งขึ้นเป็นชมรมระดับภูมิภาคแล้ว สหพันธ์ได้พยายามรณรงค์ให้เกิดกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ภูมิภาคมากมายหลายชนิดด้วยกัน อาทิเช่น คณะทำงานทางด้านวิชาการ (The Technical Committee of the Federation) ได้ประชุมตกลงกันเพื่อประสานมาตรฐานสำหรับผลิตภัณฑ์ 5 ชนิด ของภูมิภาคเข้าด้วยกันคือ มาตรฐานของผลิตภัณฑ์เหล็กเส้น (Steel Bars) ขดลวด (Wire Rod) แผ่นเหล็กเคลือบสังกะสี (Galvanized Steel) ท่อและหลอดเหล็ก (Pipe and Tubes) และแผ่นตะกั่ว (Tin Plates) ทั้งนี้โดยให้มีมาตรฐานเดียวกันทั้งภูมิภาค เพื่อเป็นประโยชน์ในคานธุรกิจก่อสร้างต่อไป

12. สหพันธ์ผลิตภัณฑ์ไม้แห่งอาเซียน (ASEAN Panel Products Federation) สหพันธ์ผลิตภัณฑ์ไม้แห่งอาเซียน มีพัฒนาการก่อตั้งขึ้นจากการพบปะหารือกันระหว่างสมาคมไม้อัดแห่งชาติ ของประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย และสิงคโปร์ ในเดือนธันวาคม 2522 ทั้งนี้การพบปะนี้เพื่อต้องการที่จะจัดตั้งชมรมไม้อัดในระดับภูมิภาค ต่อมาชมรมไม้อัดที่ได้พัฒนามาโดยลำดับจนกระทั่งกลายเป็นสหพันธ์ไม้อัดอาเซียน (The ASEAN Plywood Federation) และได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการจากอาเซียน-ซีซีโอเมื่อครั้งที่มีการประชุมใหญ่ของอาเซียน-ซีซีโอ ครั้งที่ 5 ในเดือนพฤศจิกายน 2524 ต่อมาสหพันธ์ไม้อัดได้ปรับปรุงองค์กรของตนให้มีขอบเขตของงานที่กว้างขวางยิ่งขึ้น ดังนั้น ชื่อของสหพันธ์จึงได้ถูกเปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับขอบเขตของงานที่ขยายขึ้น โดยมีชื่อใหม่คือ "สหพันธ์ผลิตภัณฑ์ไม้แห่งอาเซียน" การเปลี่ยนชื่อดังกล่าวนั้นได้กระทำขึ้นในการประชุมใหญ่ครั้งที่ 2 ของสหพันธ์ที่กรุงจาร์กาวา เมื่อเดือนมิถุนายน 2525 เนื่องจากการขยายขอบเขตของงานนั้น ทำให้สหพันธ์มีส่วนช่วยพัฒนาเศรษฐกิจในด้านนี้ให้แก่อาเซียนมากยิ่งขึ้น โดยมีการร่วมมือกับสมาคมที่มีลักษณะงาน เช่นเดียวกันกับประเทศเกาหลี ไต้หวัน ซองกง ออสเตรเลีย เป็นต้น

13. ชมรมอุตสาหกรรมยาแห่งอาเซียน (ASEAN Pharmaceutical Industry

Club) หรือ APC ชมรมอุตสาหกรรมยาแห่งอาเซียนนั้นได้รับการจัดตั้งเมื่อเดือนมิถุนายน 2524 ทั้งนี้โดยแรกเริ่มก่อตั้งมีชื่อว่า สหพันธ์ผู้ผลิตยาแห่งอาเซียน (ASEAN Federation of Pharmaceutical Manufacturers) สหพันธ์นี้ได้จัดประชุมครั้งแรกขึ้นที่กรุงเทพฯ เมื่อเดือนตุลาคม 2525 และจัดการประชุมครั้งที่ 2 ที่ประเทศสิงคโปร์ เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2527 ในการประชุมดังกล่าวนี้ ที่ประชุมได้มีมติว่าให้ชมรมร่วมมือกับกลุ่มประเทศนอกกลุ่ม เพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีด้านเภสัชกรรม ให้มีความก้าวหน้าต่อไป

14. ชมรมอุตสาหกรรมกระดาษและเยื่อกระดาษแห่งอาเซียน (ASEAN Pulp and Paper Industry Club : APPIC) ชมรมอุตสาหกรรมกระดาษและเยื่อกระดาษแห่งอาเซียนได้รับการก่อตั้งขึ้นในการประชุมของคณะทำงานว่าด้วยความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมครั้งที่ 2 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2519 โดยคณะผู้บริหารงานโรงงานอุตสาหกรรมเยื่อกระดาษในอาเซียน ภายหลังจากที่ได้ก่อตั้งขึ้นไว้นานนัก คณะผู้บริหารของชมรมอุตสาหกรรมกระดาษดังกล่าวได้จัดให้มีการประชุมระดับชมรมอุตสาหกรรมขึ้น เมื่อวันที่ 20-21 เมษายน 2521 ทั้งนี้โดยจัดตั้งขึ้นที่จาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย และในการประชุมครั้งนี้ได้มีมติให้รับนโยบายของแผนงานที่นำเสนอขึ้นมาโดยสมาชิกครั้งนี้ แผนงานของชมรมอุตสาหกรรมเยื่อกระดาษระดับภูมิภาคดังกล่าวนี้ได้แก่¹¹ ให้ชมรมทำการศึกษาสภาพปัญหาขอบเขตของโครงการต่าง ๆ เกี่ยวกับกระดาษและ เยื่อกระดาษ เพื่อที่จะพัฒนาโครงการที่เหมาะสม เพื่อขยายเป็นโครงการระดับภูมิภาคต่อไป ในปัจจุบันนี้ผลิตภัณฑ์ภายใต้ชมรมอุตสาหกรรมกระดาษ ที่ได้ถูกนำเสนอให้เป็นโครงการภายใต้โครงการการร่วมทุน (AIJV)¹² คือโครงการกระดาษสำหรับทำตราสาร (The Security Paper) ทั้งนี้ โดยโครงการดังกล่าวได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนเรียบร้อยแล้ว ในการประชุมของคณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจครั้งที่ 17 ซึ่งจัดขึ้นเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2528 โครงการดังกล่าวประกอบด้วยประเทศสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการคือ มาเลเซีย บรูไน และประเทศไทย

¹¹The Security Paper Mill Project, ASEAN Pulp and Paper Industry Club, Industrial Complementation Proposal, Annex 10.6 p.2.

¹²AIJV ย่อมาจาก ASEAN Industrial Joint Venture
ศึกษารายละเอียดในบทต่อไป

15. ชมรมอุตสาหกรรมเซรามิกแห่งอาเซียน (Ceramics Industry Club of ASEAN:CICA) ชมรมอุตสาหกรรมเซรามิกแห่งอาเซียน ถือว่าเป็นชมรมอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นใหม่ชมรมหนึ่งในจำนวนชมรมอุตสาหกรรมทั้งหมด ชมรมเซรามิกส์นี้ ได้รับการก่อตั้งขึ้นเมื่อ ปี พ.ศ. 2522 นับตั้งแต่นั้นมา ชมรมฯ ก็ได้ก่อให้เกิดแรงงานเป็นจำนวนมาก งานดังกล่าวนี้มีรายการดังนี้

- การปรับปรุงฝึกสอนทางด้านเซรามิกส์
- การทำการวิจัย เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในภาคปฏิบัติที่เกี่ยวกับเซรามิกส์ของภูมิภาคนี้
- เพื่อเป็นการผลิตเซรามิกส์ภายในภูมิภาค

16. สมาคมอุตสาหกรรมยางแห่งอาเซียน (Rubber Industrial Association of Southeast Asian Nations or RIASEAN) ...สมาคมอุตสาหกรรมยางแห่งอาเซียน ได้รับการก่อตั้งเมื่อปี 2520 ทั้งนี้โดยกลุ่มนักธุรกิจทางด้านอุตสาหกรรมยางได้มาประชุมร่วมกัน และ ก่อตั้งเป็นสมาคมอุตสาหกรรมยางระดับภูมิภาค สมาคมอุตสาหกรรมยางดังกล่าวนี้ ประกอบด้วยสมาชิกดังนี้¹³

- สมาคมอุตสาหกรรมยางอินโดนีเซีย (Association of the Rubber Industries in Indonesia)
- สมาคมอุตสาหกรรมยางมาเลเซีย (Malaysian Rubber Products Manufactures Association)
- สมาคมอุตสาหกรรมยางแห่งฟิลิปปินส์ (Philoppines Rubber Industries Association)
- สภาอุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับยางแห่งสิงคโปร์ (Singapore Rubber & Rubber based Industries Council)

¹³RTASEAN, Rubber Product Manufacturing Industry on Introduction, ASEAN-CCI, Information paper 1/8 WGIC Annex 13.1

- สาขาคูอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางของไทย (Nation Rubber - Based Industry Group of Thailand)

เป้าหมายหลักของการก่อตั้งสมาคมอุตสาหกรรมยางระดับภูมิภาค คือ เพื่อให้สมาคมอุตสาหกรรมยาง ทำหน้าที่ประสานงานกับชมรมอุตสาหกรรมยางระดับชาติของประเทศสมาชิกอาเซียน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในด้านความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจของภูมิภาคให้มากยิ่งขึ้น และ สมาคมอุตสาหกรรมยางระดับภูมิภาคนี้จะเป็นผู้ทำหน้าที่จัดการวิจัย รวมถึงการทดลองปฏิบัติเบื้องต้นในโครงการต่าง ๆ ที่สมาชิกรับรองขึ้นเพื่อพัฒนาเป็นโครงการระดับภูมิภาค นอกเหนือไปจากนั้น ยังมีหน้าที่และเป้าหมายในการริเริ่มให้เกิดแผนงานเตรียมแผนงาน รวมทั้งวางแผนโครงการต่าง ๆ เพื่อเพิ่มปริมาณการส่งออกของผลิตภัณฑ์ยางของภูมิภาคให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ด้วยเหตุนี้ สมาคมอุตสาหกรรมยางจึงเป็นเสมือนตัวกลางในการติดต่อสัมพันธ์กับภาคเอกชนในประเทศอื่น ๆ นอกภูมิภาคเพื่อผลประโยชน์ของประเทศสมาชิก

17. สหพันธ์อุตสาหกรรมพลาสติกแห่งอาเซียน (ASEAN Federation of Plastic Industries) สหพันธ์อุตสาหกรรมพลาสติกโลกก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2525 ในระยะเริ่มแรกนั้น ชมรมพลาสติกระดับชาติของอินโดนีเซีย, มาเลเซีย, และฟิลิปปินส์ ได้ประชุมกันที่มาเลเซีย ต่อมาได้นำเสนอต่อที่ประชุมอาเซียน-ซีซีโอ เมื่อเดือนมิถุนายน 2525 นั้นเอง สมาชิกของสหพันธ์ดังกล่าวนี้ได้ประชุมพบปะกันครั้งแรกเมื่อ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2527 แม้ว่าสหพันธ์นี้จะเป็นสมาชิกที่เกิดขึ้นใหม่ของคณะทำงานฯ แต่ก็ได้ทำการวางแผนโครงการเพื่อช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของภูมิภาคเรียบร้อยแล้ว โดยโครงการดังกล่าวจะออกมาในรูปของการรวบรวมข้อมูลอันเป็นประโยชน์เกี่ยวกับเรื่องของพลาสติกไว้เพื่อให้บริการแก่สมาชิกและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกของภูมิภาคให้มีความก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป

นอกจากกลุ่มสาขามีทั้ง 17 สาขา ดังที่กล่าวแล้วนั้น คณะทำงานฯ ยังมีชมรม
อุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่อยู่ในระหว่างการจัดตั้ง เป็นสาขาส่งพิมพ์อุตสาหกรรม¹⁴ ภายใต้อาเซียน-ซีซีโอ
เป็นจำนวน 3 ชมรมด้วยกัน ได้แก่ ชมรมอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลแห่งอาเซียน (ASEAN
Industrial Machinery Club) ชมรมอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังแห่งอาเซียน
(ASEAN Leather - Based Products Industry Club) และ ชมรมอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์
สิ่งพิมพ์ (ASEAN Printing and Publishing Products Club)¹⁵

¹⁴ การจัดตั้งสาขาส่งพิมพ์อุตสาหกรรมในระดับภูมิภาคนี้ มีขั้นตอนการปฏิบัติคือ ในระยะแรกนั้น
ประเทศสมาชิกที่มีชมรมอุตสาหกรรมชมรมใดชมรมหนึ่ง ในระดับชาติ เช่น ประเทศไทย และสิงคโปร์
มีชมรมอุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์ในระดับชาติ (Thai Printing Industry Club and Singapore Printing
Industry Club) และทั้งสองประเทศมีความต้องการที่จะพัฒนาชมรมอุตสาหกรรมระดับชาติขึ้น เป็น
ชมรมอุตสาหกรรมในระดับภูมิภาค ดังนั้น ตัวแทนจากไทยและสิงคโปร์ ก็ร่วมกันทำรายงานเสนอต่อ
ที่ประชุมคณะทำงานฯ และอาเซียน-ซีซีโอ โดยลำดับ เพื่อขอทำหน้าที่เป็น "ตัวจัดการประสานและ
ชักชวน" (Convenor) ตัวจัดการดังกล่าวเมื่อได้รับการแต่งตั้งเรียบร้อยแล้วก็จะ
เริ่มทำหน้าที่ของตนโดยการไปชักชวนไปประเทศที่เหลือจัดตั้งชมรมอุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์ในระดับชาติของ
ตนเองขึ้น และเมื่อทุกประเทศมีชมรมอุตสาหกรรมในระดับชาติแล้ว ตัวจัดการประสาน ก็จะทำหน้าที่
รายงานต่อที่ประชุมอาเซียน-ซีซีโอ เพื่อขออนุมัติรับรองให้แก่ชมรมอุตสาหกรรม ทั้ง 6 ชาตินี้เป็น
สาขาส่งพิมพ์อุตสาหกรรมระดับภูมิภาค และออกภายใต้การประสานงานของคณะทำงานฯ สืบต่อไป ทั้งนี้ผู้
ทำหน้าที่ตัวประสานดังกล่าวก็จะขอทำหน้าที่ไปเมื่อใดที่มีการพัฒนาชมรมอุตสาหกรรมเป็นสาขาแล้ว

¹⁵ ASEAN-CCI Industrial Handbook 1985 - 1986 (Working Group on
Industrial Cooperation, 1985) p. 88.

จากที่ไคศึกษามาจากคนนั้น คณะทำงานว่าด้วยความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมนั้น ประกอบไปด้วยสมาชิกเป็นจำนวนมาก และ ประกอบกับ อาเซียน-ซีซีไอ มิได้มีคณะทำงาน อยู่เพียงคณะเดียว ฉะนั้นการจัดแบ่งกลุ่มอย่างมีกฎเกณฑ์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบ่งชี้ ว่าอุตสาหกรรมใดควรอยู่ภายใต้คณะทำงานใด จึงมีความจำเป็นเพื่อป้องกันความซ้ำซ้อน ของงาน

ดังนั้นระเบียบของการจัดกลุ่ม (Aggrupation of Regional Industry Clubs) จึงได้ถูกเสนอขึ้นมาเพื่อให้เป็นเครื่องมือแห่งขอบเขตดังกล่าว หลักการนี้ ได้เสนอขอบเขตการดำเนินงานของคณะทำงานด้านอุตสาหกรรมไว้อย่างแน่ชัดว่ามี ส่วน ครอบคลุมไปถึงจุดใดบ้าง หลักใหญ่ของการจัดกลุ่ม แบ่งออกเป็นกลุ่มใดดังนี้คือ กลุ่มของอุตสาหกรรมซึ่งผลิตจากแร่ธาตุวัตถุดิบ ทั้งนี้รวมถึงหิ้งแร่โลหะ และ โลหะ กลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้ กลุ่มผลิตภัณฑ์ยาง และ เครื่องหนัง กลุ่มอาหาร และ เครื่องดื่ม กลุ่มขนส่ง กลุ่มเปโตรเคมี กลุ่มผลิตภัณฑ์กระดาษ และ เยื่อกระดาษ กลุ่มเส้นใย และ เสื้อผ้า กลุ่มเครื่องจักรกลอุตสาหกรรม และ การเกษตร กลุ่มเครื่องไฟฟ้า และ อิเล็กทรอนิกส์
16
เป็นคน

กระนั้นก็ตามแม้ว่าจะมีการเสนอหลักการจัดกลุ่มแล้ว แต่ทางฝ่ายคณะทำงาน ว่าด้วยความร่วมมือทางด้านอุตสาหกรรม ก็ยังมีไคนี้งนอนใจ เนื่องจากชมรมผู้ผลิตอาหาร นั้น ยังเป็นที่สงสัยกันว่า ควรจะขึ้นอยู่กับคณะทำงานด้านอาหาร เกษตร และ ป่าไม้ มากกว่าที่จะขึ้นอยู่กับคณะทำงานว่าด้วยความร่วมมือด้านอุตสาหกรรม หรือไม่เพราะเป็น เรื่องทางด้านอาหาร แต่โดยปกติทั่ว ๆ ไปแล้ว กิจกรรมทางด้านอุตสาหกรรมนั้น จะอยู่ในขอบเขตของการปฏิบัติงานของคณะทำงานด้านอุตสาหกรรม ทั้งนี้การแปรรูป (Processing) โหสภาพของวัตถุดิบดั้งเดิมของผลิตภัณฑ์ชนิดนั้น แปรไปจากเดิม อย่างสิ้นเชิง และ ประกอบกับหลักการ การจัดกลุ่มดังกล่าวแล้วนั้น โครงการผลิตภัณฑ์ น้ำมันพืช จะต้องอยู่ภายใต้การควบคุม และ ดูแลของคณะทำงานด้านอุตสาหกรรม แต่เท่าที่ ปรากฏอยู่นั้น กิจกรรมดังกล่าวกลับไปอยู่ภายใต้การดูแลของคณะทำงานว่าด้วยอาหาร เกษตร และ ป่าไม้ ด้วยเหตุนี้ ถ้าหากมิได้มีการแก้ไข หรือ แสวงหาทางออกของปัญหาแล้ว

ย่อมจะทำให้ประโยชน์ของงานเสียไป เนื่องจากความเสียเวลาในการติดต่อ เพราะบางครั้ง ทางโรงงานอาจจะไม่เข้าใจว่าในที่สุดจะต้องติดต่อกับหน่วยงานใด จึงจะสามารถดำเนินงานได้ หรือถ้าจะต้องติดต่อกับทั้งสองหน่วยงาน, เพื่อให้มีการพิจารณาอนุมัติโครงการเดียวกัน ทั้งที่ไม่จำเป็น ย่อมจะทำให้เกิดการเสียเวลา และ ค่าใช้จ่ายไปโดยเปล่าประโยชน์

แต่อย่างไรก็ตาม แนวทางแก้ปัญหาดังกล่าวนี้ได้ถูกจัดทำขึ้นโดยการนำเสนอเข้าสู่ที่ประชุมของอาเซียน-ซีซีโอ และ มติที่ประชุมได้เสนอแบ่งงานกันกันอย่างแน่ชัด ดังนี้คือ ¹⁷

1. ทางคานกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร (Food Processing) นั้นให้อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของคณะกรรมการคานอุตสาหกรรม
2. ชมรมนำมันพืชแห่งอาเซียน ให้อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของคณะกรรมการอาหาร เกษตร และ ป่าไม้
3. กิจการทางคานปศุสัตว์ (Live Stock) ให้อยู่ภายใต้การดูแลของคณะว่าควยการค้า

ฉะนั้น สืบเนื่องมาจากการที่ได้ระบุขอบเขตอย่างแน่ชัดของหลักการรวมกลุ่มนี้ จึงทำให้อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ได้คงอยู่ภายใต้การประสานงาน และ ดูแลของคณะกรรมการว่าควยความร่วมมือคานอุตสาหกรรมต่อไป

จากการศึกษาที่ผ่านมา นี้ เป็นการกล่าวถึงองค์กรของคณะกรรมการว่าควยความร่วมมือคานอุตสาหกรรม ในแง่มุมต่าง ๆ คือ ทั้งในด้านของการบริหาร ขอบเขตของงานรวมทั้งองค์การของสมาชิก และ จากการศึกษานั้น สามารถสรุปได้ว่า องค์กรของคณะกรรมการว่าควยความร่วมมือคานอุตสาหกรรมที่มีผลการปฏิบัติอยู่จริง (effective organization) ถึงแม้ว่าในขั้นตอน และ ระบบต่าง ๆ ของคณะกรรมการว่าควยความร่วมมือคานอุตสาหกรรม จะมีปัญหาต่าง ๆ อยู่บ้างก็ตาม แต่ปัญหาเหล่านั้นมิได้ทำให้การทำงานของคณะกรรมการว่าควยความร่วมมือคานอุตสาหกรรมหยุดชะงักหรือสิ้นสุดไปแต่อย่างใด ทั้งนี้จะเห็นได้จากการที่องค์การยังมีการประสานงานกับสมาชิกอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับจำนวนของสมาชิกนั้นยังมีเพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากชมรมต่าง ๆ ได้เล็งเห็นถึงประสิทธิภาพของกลุ่ม

¹⁷ศึกษาเพิ่มเติมจาก สรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรีหอการค้าและอุตสาหกรรมอาเซียน-ซีซีโอ ครั้งที่ 26 , วันที่ 29 พฤศจิกายน 2528. , ประเทศมาเลเซีย, หน้า 2.

ตลอดจนการโต้ประโยชน์ของการเข้าร่วมเมื่อกับกลุ่มหรือคณะทำงานฯ รวมทั้งต้องการทำตามแบบอย่างของสมาชิกต่าง ๆ ภายในกลุ่ม ฉะนั้น จึงได้เสนอเพื่อเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มในที่สุด

กระนั้นก็ตาม ถึงแม้ว่าประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น มิได้ส่งผลให้เกิดสภาวะชงักงันของการปฏิบัติงานดังกล่าวแล้ว แต่ก็ยังไม่สามารถที่จะสรุปถึงสภาวะความสำเร็จขององค์กรได้ ทั้งนี้เพราะจะต้องพิจารณา ศึกษาไปถึงกิจกรรมอันเป็นผลงานขององค์กร เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ร่วมด้วย ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการศึกษาดังกิจกรรมอันเป็นผลงานของคณะทำงานฯ ดังจะได้กล่าวถึงรายละเอียดในบทต่อไป

ศูนย์วิทยพัชร์พยวกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย